

МИХАИЛ БУЛГАКОВ
НЕГЪРСКО ПРОИЗШЕСТВИЕ
ПИСМО НА РАБКОРА ЛАГ

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

Когато четеш в разни вестници как бият негрите в Америка, не си много изненадан, защото в цивилизованите страни това си е явление житейско.

Но ако в нашата страна се случи произшествие, поразен си до мозъка на костите! В социалистическата държава нямаш право да биеш никого по муцуната, та ако ще да е муцуната на Кирилич.

И тъй, 19 юни т.г.

Беше ден на безкрайно тържество, но и на огромна мъка за всички жени и деца. Понеже стана получаването на заплатите и бюфетът на гара Рязск–I се препълни с наши отговорни труженици. Сред тях беше достоил бюфета с присъствието си и нашият отговорен кооперативен деец, някой си В. Той, значи — един.

Освен него и член на местния комитет, той същият член и на бюро на учрежденския профсъюз, той същият известен скандалджия и алкохолик, извънредно знаменита личност, чието презиме започва с буквата Х. С него станаха двама.

Трети — бившият член на профсъюза Корелин. Нищо особено, доста симпатична личност, която не се беше прославил с големи подвизи в републиката, предимно монтьор.

И четвърто, разни други личности.

С една дума, насядаха те край масите и се нарязаха до пределно натоварване, по четиристотин и двайсет пуда на ос, че после и отгоре, от което почнаха да им загряват шийките и буксите.

Пръв дерайлира именно нашият кооперативен деец и заяви гръмогласно:

— Братлета! Почва да ми се струва, че не сме на гара Рязск, а в Америка, в град Чикаго!

Защо му се беше привидял Чикаго, един дявол знае.

Останалите ревнаха като деца, изоставени от майките си:

— Загинахме си! Значи няма да видим вече силна руска водка!

— Грешите като риба в лед! — заяви им нашият кооператор, че като ревна:

— Псст!... Ей ти, негъра!

И се появи келнерът Кирилич. Той не е никакъв негър, а обикновен бял човек.

— Какво ще обичате?

— Донес ни бутилка от яката руска.

— Веднага!

Донася той след известно време бутилка силна руска водка и заявява:

— Парите, ако обичате...

Сега цялата компания се възмути до самото си дъно:

— Какво, нямаш ни доверие?! Бе ти знаеш ли ние кои сме?

А Кирилич да вземе да им отговори:

— Много добре зная! — (Как да не знае! Той нали тъкмо затова им иска парите.)

Надигна се нашият разярен кооператор В. И като ревна:

— А, така ли?

И така фрасна с кооперативно–отговорния си юмрук Кирилич по ухото, че на всички присъстващи от първа класа свитки им излязоха от очите.

След което стана скандал.

Как гледате на такива произшествия, другари?

Рабкор Лаг

Ние гледаме на такива произшествия крайно отрицателно и тъкмо затова публикуваме вашето писмо.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.